

عنوان مقاله:

تحلیل کارایی انرژی و انتشار دی اکسیدکربن تجمعی در تولید سیب زمینی: مطالعه موردی شهرستان بویین میاندشت، استان اصفهان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سعید هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیزاسیون دانشگاه شهرکرد

رحیم ابراهیمی کارنامی - استاد گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

مسئله انرژی و ذخیره انرژی یک موضوع جهانی و حیاتی برای توسعه پایدار در سیستم های کشاورزی جهت افزایش عملکرد و کاهش هزینه ها می باشد. که یکی از راه های توسعه پایدار در کشاورزی بررسی جریان انرژی ورودی ها و خروجی ها در تولید محصولات است. این بررسی به منظور ارزیابی شاخص های انرژی، بهره وری تولید، انرژی مورد نیاز و سهم هر یک از منابع تامین کننده انرژی در تولید محصول سیبزمینی در شهرستان بویین میاندشت از توابع استان اصفهان در دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد انجام شد. داده ها با استفاده از آمار و اطلاعات سازمان جهاد کشاورزی شهرستان در سال زراعی 96-97 توسط پرسشنامه از زارعین سیب زمینی تهیه و تخمین زده شد. نتایج نشان داد که کل مستقیم 35٪، انرژی غیرمستقیم، 27٪ انرژی تجدیدپذیر، 73٪ انرژی تجدیدناپذیر و میزان انرژی خروجی 9424/1 مگاژول در هکتار تخمین زده شد. بیشترین انرژی مصرفی در نظام تولید سیب زمینی به ترتیب الکتریسیته 44/37٪، آب آبیاری 19/51٪ سوخت دیزل 12/29٪ و بذر سیب زمینی 11/47٪ محاسبه سموم شیمیایی با مقدار 594/1 مگاژول در هکتار کمترین سهم مصرف انرژی داشت. کل دی اکسید کربن تجمعی (CCO(2) تولید شده از کشت این محصول 46/345 کیلوگرم بر اساس خروجی یک تن محصول شد. الکتریسیته و سوخت به ترتیب با 25/28 و 9/92 کیلوگرم بیشترین سهم را در تولید گازهای گلخانه ای داشتند..

کلمات کلیدی:

سیب زمینی، انرژی ورودی و خروجی، شاخص های انرژی، گاز گلخانه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972728>

